

בכורות פרק ב הלוקח עובר פרתו דף טז

ישראל שקיבל בהמות מגוי וקבעו שישלם את השווי המלא שלהם עד לזמן מסוים כגון 10 שנים ועד סיום התשלום חולקים בוולדות, נחשב כעסקה של ריבית שהרי היהודי קונה מיד את הבהמות ומוסיף ריבית חצי מהוולדות בעבור המתנת התשלום ולכן אסור לעשות זאת עם יהודי, לעניין קדושת בכור נחשב כשותפות עם עכו"ם ופטור משום שאם העכו"ם לא יקבל את כספו יגבה את הבהמות והוולדות כמשכון, ר' הונא אמר שהוולדות של צאן הברזל אם נולד להם בכור פטורים אבל הוולדות של הוולדות אם נולד להם בכור חייבים משום שאין דעת הנכרי לגבות מהם כלומר דור 4 לעסקה, ר' יהודה אמר שגם וולדי וולדות חייבים אבל וולדי וולדי וולדות אם נולד להם בכור חייבים בבכורה כלומר דור 5 לעסקה, אם העמיד הולדות תחת אימותיהם ואמר לגוי שאם ימותו הבהמות יגבה את הוולדות כו"ע מודים שדור 4 פטור ודור 5 חייב משום שחיוק את ידי העכו"ם לגבות מהוולדות. רשב"ג אומר שאפילו עד 10 דורות פטורים שאחריות העכו"ם לגבות מהם עד שלא פורע את חובו, ר' יהודה הסביר שרשב"ג חולק בין אם העמיד ובין אם לא העמיד ור' הונא הסביר שחלק רק אם העמיד.

בריתא כתוב שבהמה תמימה שהוקדשה ואח"כ נפל בה מום, אם התעברה בקדושתה וילדה לאחר שנפדתה אין מתפיסים בוולד כל קדושה שירצה ואין פודים את הוולד כשהוא תמים, ומשמע שיכול להקדיש את העובר לקדושה שהיה באימו ואם נפל בו מום לאחר מכן יכול לפדותו, ר' הונא סבר שאין תקנה לוולדות אלו עד שימותו ואינם נפדים אפילו אם הקדישם בקדושת אימם ונפל בהם מום.

עוד כתוב בברייתא שבהמה תמימה שהוקדשה ואח"כ נפל בה מום, השוחטה מחוץ לעזרה פטור מכרת של שחוטי חוץ משום שאינה ראויה להקרבה באוהל מועד, ר' הונא גרס שהשוחטה בחוץ חייב והעמיד שהיה בבהמה מום שאינו ניכר בדוק שבעין וכדעת ר"ע שאמר שבדיעבד אם עלו על המזבח לא ירדו.

עוד כתוב בברייתא שבהמה תמימה שהוקדשה ואח"כ נפל בה מום, הממיר בה בהמה של חולין בין לפני פדיון ובין לאחר פדיון נתפסת בה קדושתה. ר' נחמן אמר שאם עשו תמורה מבהמה בעלת מום לאחר פדיון א"א להקריב או לפדות את התמורה וממתינים שתמות משום שקדושתה מכוח בהמה הדחוייה מהמזבח, כתוב בבהמות האסורות באכילה "אך את זה לא תאכלו ממעלה הגרה וממפרסי הפרסה את הגמל... טמא הוא לכם" ולמדו שישנם עוד בהמות שיש בהם סימני טהרה ואסורים באכילה, 'ממעלי הגרה' לרבות תמורת פסולי המוקדשין, 'ממפרסי הפרסה' לרבות ה' סוגי קרבן חטאת פסולים שאסורים באכילה והלכה למשה מסיני שממתינים עד שימותו ולא נפדים.